RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN ARREST

van 22 januari 2019 met nummer RvVb-A-1819-0512 in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0140-SA

Verzoekende partij de heer Eric BEURMS

vertegenwoordigd door advocaten Mathy DEPUYDT en Jelle LAMMERTYN met woonplaatskeuze op het kantoor te 8570

Anzegem, Kerkstraat 1

Verwerende partij de deputatie van de provincieraad van OOST-VLAANDEREN

vertegenwoordigd door mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN

Tussenkomende partij de heer **Peter MAEGERMAN**

vertegenwoordigd door advocaat Wannes THYSSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 9552 Borsbeke, Molendijk 13

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 30 oktober 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 7 september 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zottegem van 29 mei 2017 onontvankelijk verklaard en beslist dat de beslissing van het college van burgemeester en schepenen haar rechtskracht herneemt.

Het college van burgemeester en schepenen heeft aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een bijgebouw, het bouwen van een nieuw bijgebouw en het bouwen van een terrasoverkapping op een perceel gelegen te 9620 Zottegem, Gaverland 94, met als kadastrale omschrijving afdeling 6, sectie B, nummer 0106F.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 27 december 2017 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 25 januari 2018 toe in de debatten.

1

De Raad verwerpt met een arrest van 27 februari 2018 met nummer RvVb/S/1718/0587 de vordering tot schorsing bij gebrek aan hoogdringendheid.

De verzoekende partij dient een verzoek tot voortzetting in.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 8 januari 2019.

Advocaat Mathy DEPUYDT voert het woord voor de verzoekende partij. Mevrouw Kaat VAN KEYMEULEN voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Wannes THYSSEN voert het woord voor de tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 22 mei 2008 weigert de verwerende partij in graad van beroep aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een hoeve.

Op 8 december 2008 verleent het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem een stedenbouwkundige vergunning voor het verbouwen van een hoeve op basis van gewijzigde plannen. Nadat is vastgesteld dat de werken niet volgens de vergunning van 8 december 2008 uitgevoerd worden, wordt op 13 augustus 2009 de stillegging van de werken bevolen.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 14 juni 2010 een stedenbouwkundige vergunning voor de regularisatie van de werken die niet conform de vergunning van 8 december 2008 zijn uitgevoerd. In graad van beroep verleent de verwerende partij op 30 september 2010 de gevraagde stedenbouwkundige vergunning. Met het arrest met nummer A/2014/0107 van 4 februari 2014 vernietigt de Raad de beslissing van 30 september 2010.

Op 3 april 2014 verleent de verwerende partij de gevraagde regularisatievergunning opnieuw. De Raad vernietigt de beslissing van 3 april 2014 met het arrest met nummer RvVb/A/1617/0451 van 20 december 2016. Op 27 april 2017 verleent de verwerende partij nogmaals de gevraagde regularisatievergunning met uitsluiting van de tuinmuur links en onder de voorwaarde dat de raamen deuropeningen in de linkerzijgevel worden uitgevoerd in mat glas.

2. De tussenkomende partij dient op 21 februari 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Zottegem een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *"het regulariseren van een bijgebouw, het bouwen van een nieuw gebouw en het bouwen van een terrasoverkapping"* op een perceel gelegen te 9620 Zottegem, Gaverland 94.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Aalst-Ninove-Geraardsbergen-Zottegem', vastgesteld met koninklijk besluit van 30 mei 1978 deels in woongebied met landelijk karakter, deels in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De voorziene bebouwing situeert zich in het woongebied.

Er wordt geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 29 mei 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij.

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 11 juli 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 25 augustus 2017 om het beroep onontvankelijk te verklaren.

De verzoekende partij dient op 29 augustus 2017 een replieknota in op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Na de hoorzitting van 5 september 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 7 september 2017 onontvankelijk. De verwerende partij beslist:

"...

De juridische aspecten

Artikel 4.7.21 §3 van de VCRO bepaalt dat het administratief beroep moet worden ingesteld binnen een termijn van dertig dagen die voor een belanghebbende derde ingaat de dag na de startdatum van de aanplakking.

De bekendmaking van een vergunningsbeslissing door aanplakking wordt geregeld in artikel 4.7.19 §2 van de VCRO dat stelt:

"Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplaking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, §2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af."

Volgens het attest van aanplakking, gebaseerd op een verklaring op eer én op een controle ter plaatse door de gemeentelijke diensten, werd de beslissing aangeplakt op 9 juni 2017. Door appellant werd bij aangetekend schrijven van dinsdag 11 juli 2017 beroep ingesteld tegen de bestreden beslissing van 29 mei 2017. Het beroep werd dus ingesteld na het verlopen van de decretaal vastgestelde termijn van 30 dagen na aanplakking, een termijn die afliep op maandag 10 juli 2017.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het derdenberoep onontvankelijk is.

De bestreden beslissing kan haar rechtskracht hernemen. ..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

1. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 4.7.19, §2 en 4.7.21, §3 VCRO, van de formele en de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij stelt dat de verwerende partij ten onrechte besluit tot de laattijdigheid van het administratief beroep en zich (ten onrechte) baseert op een eenzijdige verklaring van de tussenkomende partij dat de aanplakking gebeurde op 9 juni 2017. In de bestreden beslissing wordt foutief gesteld dat het attest van aanplakking gebaseerd is op een controle ter plaatse.

De verzoekende partij meent dat de bestreden beslissing louter bestaat uit het citeren van wetsbepalingen en foutieve vaststellingen en geen rekening houdt met de opmerkingen in haar replieknota op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar.

Uit de datum van de ontvangststempel van het secretariaat van de stad Zottegem (13 juni 2017) leidt de verzoekende partij af dat er onmogelijk een controle ter plaatse door de bevoegde diensten kon gebeuren vóór die datum. Op het controlevak van het attest staat enkel een stempel van Zottegem, terwijl de datum en de handtekening van de ambtenaar ontbreekt. Hieruit leidt de verzoekende partij af dat er geen effectieve controle plaatsgevonden heeft.

De verzoekende partij stelt dat hoogstens kan uitgegaan worden van een aanplakking op 12 juni 2017 en een controle ervan op 13 juni 2017. De verwerende partij heeft zich niet op een correcte feitenvinding gebaseerd en heeft de bestreden beslissing niet zorgvuldig voorbereid. Door niet uit te gaan van een aanplakking op 12 juni 2017, heeft de verwerende partij de decretaal voorziene termijn van dertig dagen onrechtmatig ingekort.

2. De verwerende partij antwoordt dat zij een correcte toepassing gemaakt heeft van de toepasselijke decretale bepalingen. De termijn van dertig dagen waarover een belanghebbende derde beschikt om beroep aan te tekenen, gaat in de dag na de startdatum van de aanplakking. Op basis van het attest van aanplakking wordt door de stadsdiensten bevestigd dat de eerste dag van aanplakking

9 juni 2017 was. De verwerende partij wijst op haar discretionaire bevoegdheid om de aangeleverde gegevens over de aanplakking naar hun juistheid en overtuigingskracht te appreciëren.

De verzoekende partij slaagt er niet in om overtuigende elementen aan te brengen die bewijzen dat de datum van 9 juni 2017 op het attest van aanplakking onjuist is. De verzoekende partij spreekt louter de inhoud van het attest tegen, wat niet opweegt tegen de officiële waarde van het attest. De verwerende partij verwijst nog naar de hoorzitting waarop de tussenkomende partij verklaard heeft dat zij de stad Zottegem op 9 juni 2017 op de hoogte gebracht heeft van de aanplakking.

De verwerende partij heeft terecht beslist dat het ingestelde administratief beroep van de verzoekende partij werd ingesteld na het verstrijken van de beroepstermijn. Van een onjuiste motivering is geen sprake.

Tot slot stelt de verwerende partij dat de bestreden beslissing ook genomen werd op basis van de ingediende replieknota. In deze nota van de verzoekende partij waren echter geen nieuwe elementen aanwezig ten opzichte van het oorspronkelijke beroepschrift, zodat de verwerende partij van oordeel was dat zij niet nogmaals met een andere of een meer uitgebreide formulering diende te antwoorden.

3. De tussenkomende partij verwijst naar haar oorspronkelijke schriftelijke uiteenzetting, waarin zij echter geen argumentatie opgenomen heeft over het opgeworpen middel van de verzoekende partij.

Beoordeling door de Raad

1. De relevante artikelen 4.7.19, §2 VCRO en 4.7.21, §3, 3° VCRO luiden als volgt:

"Art. 4.7.19, §2. Een mededeling die te kennen geeft dat de vergunning is verleend, wordt door de aanvrager gedurende een periode van dertig dagen aangeplakt op de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De aanvrager brengt de gemeente onmiddellijk op de hoogte van de startdatum van de aanplakking. De Vlaamse Regering kan, zowel naar de inhoud als naar de vorm, aanvullende vereisten opleggen waaraan de aanplakking moet voldoen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde waakt erover dat tot aanplakking wordt overgegaan binnen een termijn van tien dagen te rekenen vanaf de datum van de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

De gemeentesecretaris of zijn gemachtigde levert op eenvoudig verzoek van elke belanghebbende, vermeld in artikel 4.7.21, §2, een gewaarmerkt afschrift van het attest van aanplakking af."

"Art. 4.7.21, §3. Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid ingesteld binnen een termijn van dertig dagen, die ingaat: ...

3° voor wat betreft het beroep ingesteld door elke andere belanghebbende: de dag na deze van aanplakking."

De voorbereidende werken (*Parl.St.* VI.Parl. 2008-09, nr. 2011/1, p. 187-188, 557) stellen hierover het volgende:

"Uitgangspunt voor de berekening van de beroepstermijn voor derden-belanghebbenden

. . .

De bewijslast om aan te tonen dat de aanvrager aan zijn aanplakkingsplicht heeft verzaakt, berust bij de persoon die het beroep instelt. Meestal zal dat gebeuren aan de hand van middelen die een vrije bewijswaarde hebben en die dus door de deputatie moeten worden gewaardeerd, het gaat dan bvb. om getuigenverklaringen of aanwijzingen waaruit een feitelijk vermoeden kan worden afgeleid.

Het is wenselijk dat op de aanplakkingsplicht een degelijk gemeentelijk overheidstoezicht wordt geïnstalleerd."

Het Grondwettelijk Hof overwoog daaromtrent het volgende (in arrest nr. 2011/8 van 27 januari 2011):

"B.13.3.3.4. Het feit dat de beroepstermijn voor vergunningsbeslissingen ingaat de dag na die van de aanplakking is ingegeven door het doel de vergunningsaanvrager zo snel mogelijk rechtszekerheid te verschaffen, wat niet mogelijk is wanneer de aanvang van de beroepstermijn afhangt van de kennisneming van de beslissing door de verzoeker. Daarbij vermocht de decreetgever rekening te houden met het feit dat het gaat om hetzij grote projecten, waarvan genoegzaam bekend zal zijn dat de vergunning werd verleend, hetzij projecten waarvan de weerslag is beperkt tot de onmiddellijke omgeving van de plaats waarop de vergunningsaanvraag betrekking heeft. De decreetgever kon dan ook redelijkerwijs ervan uitgaan dat de aanplakking een geschikte vorm van bekendmaking is om belanghebbenden op de hoogte te brengen van het bestaan van de vergunningsbeslissing.

Bovendien dient de bevoegde burgemeester erover te waken dat tot aanplakking wordt overgegaan en attesteert de burgemeester of zijn gemachtigde de aanplakking. Het gemeentebestuur dient op eenvoudig verzoek een gewaarmerkt afschrift van dat attest af te geven ... De dag van eerste aanplakking moet uitdrukkelijk worden vermeld (Parl. St., Vlaams Parlement, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 181). Bijgevolg kan een belanghebbende weten wanneer de beroepstermijn aanvangt en wanneer die verstrijkt.

In de parlementaire voorbereiding van het decreet van 27 maart 2009 wordt eveneens gepreciseerd dat indien de aanplakking niet of niet correct geschiedt, dit «wordt [...] ' gesanctioneerd ' door middel van de beroepstermijnenregeling» Hieruit dient te worden afgeleid dat in dat geval de burgemeester de aanplakking niet vermag te attesteren, zodat de beroepstermijn geen aanvang neemt."

Uit de geciteerde artikelen volgt dat de VCRO voor derde belanghebbenden één vertrekpunt voorziet van hun vervaltermijn van dertig dagen om administratief beroep aan te tekenen tegen een vergunningsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen, met name de dag na deze van (regelmatige) aanplakking van de mededeling dat er (in eerste aanleg) een stedenbouwkundige vergunning werd afgeleverd. Derhalve is (het bewijs van) de datum van (regelmatige) aanplakking cruciaal bij de beoordeling van de tijdigheid van het administratief beroep.

In zoverre de verzoekende partij als derde belanghebbende de (regelmatige) aanplakking betwist, en daarmee tevens de startdatum van haar beroepstermijn, draagt zij in beginsel de bewijslast. Zij moet aantonen dan wel aannemelijk maken dat de aanplakking niet gebeurd is conform artikel 4.7.19, §2, lid 1 VCRO, dan wel niet op het tijdstip dat wordt vermeld in het attest van aanplakking conform artikel 4.7.19, §2, lid 3 VCRO. Zij dient daartoe concrete elementen aan te voeren die (kunnen) wijzen op de ontstentenis van een (regelmatige) aanplakking, dan wel van een geldig attest van aanplakking (vanaf een bepaalde datum).

Het attest van aanplakking in de zin van artikel 4.7.19, §2, lid 3 VCRO vormt een belangrijk bewijsmiddel om (de datum van) de (regelmatige) aanplakking aan te tonen, maar betreft niet het enige mogelijke bewijsmiddel, zoals onder meer blijkt uit de vaststelling dat artikel 4.7.21, §3, 3° VCRO niet expliciet verwijst naar artikel 4.7.19, §2, lid 3 VCRO. De (datum van) (regelmatige) aanplakking kan desgevallend ook worden aangetoond dan wel worden betwist met andere bewijsmiddelen die door de verwerende partij moeten geëvalueerd worden.

2. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de geldigheid van de aanplakking op zich niet betwist en enkel de startdatum van de aanplakking ter discussie stelt.

Het attest van aanplakking in het administratief dossier bevat, na de verklaring op eer van de tussenkomende partij dat de aanplakking gebeurd is op 9 juni 2017, een stempel van de stad Zottegem. Het is noodzakelijk, maar voldoende dat het attest, zoals *in casu* het geval is, de datum van aanplakking vermeldt. Het louter gegeven dat het attest geen precieze controledatum door de gemeentediensten vermeldt, maakt het attest niet ongeldig, nu de stempel van de stad Zottegem attesteert dat wel degelijk een controle ter plaatse heeft plaatsgevonden. Zolang de Vlaamse regering geen bijkomende vormelijke, dan wel inhoudelijke vereisten oplegt waaraan de aanplakking dient te voldoen, kan enkel rekening worden gehouden met wat in artikel 4.7.19, §2 VCRO wordt bepaald. De attestering dat tot aanplakking is overgegaan en wanneer dit is gebeurd, volstaat. Het attest van aanplakking dat afgeleverd is overeenkomstig artikel 4.7.19, §2 VCRO heeft bewijskracht tot het tegendeel bewezen is.

In haar verzoekschrift tot vernietiging met vordering tot schorsing schrijft de verzoekende partij dat zij de aanplakking "als onmiddellijk aanpalende buur waarnam op 12 juni 2017". Deze verklaring is in strijd met haar oorspronkelijk beroepschrift. Daarin stelt de verzoekende partij dat zij pas effectief kennis kon nemen van de toekenning van de vergunning bij het informeren in het stadhuis. Aangenomen kan worden dat de verzoekende partij, als diligent handelende belanghebbende op het stadhuis ook kennis kon nemen van de datum van aanplakking zoals die bij de gemeente bekend was. Bovendien wendt de verzoekende partij als stuk bij haar verzoekschrift tot schorsing en vernietiging een foto aan die genomen is op 12 juni 2017. Los van de vaststelling dat deze zelfgemaakte foto niet aantoont dat de aanplakking pas gebeurde op 12 juni 2017 blijkt uit dit stuk dat de verzoekende partij minstens op 12 juni 2017 op de hoogte was van de aanplakking en dus ook van een lopende beroepstermiin. Diligent handelen houdt in dat derden die een aanplakking vaststellen, zich vergewissen van de daarin vermelde beroepsmodaliteiten, met inbegrip van de startdatum van de beroepstermijn, en op korte termijn stappen zetten om bij de gemeente kennis te nemen van de inhoud van het dossier van de vergunning en zich over een administratief beroep te beraden. De houding van de verzoekende partij om tot de laatst mogelijke dag te wachten, na haar beweerde eigen kennisname van de verleende vergunning, om een administratief beroep in te stellen, getuigt niet van een normale diligente handelwijze.

Daarnaast argumenteert de verzoekende partij dat er hoogstens kan uitgegaan worden van een aanplakking op 12 juni 2017 en een controle ervan op 13 juni 2017. Het is echter niet duidelijk op welke grond de verzoekende partij uit de datum van de ontvangststempel concludeert dat de aanplakking pas vanaf 12 juni 2017 zou hebben plaatsgevonden, en niet vroeger.

De verzoekende partij slaagt er niet in de bewijskracht van het attest van aanplakking te weerleggen en toont niet aan door middel van probante of minstens aannemelijke gegevens dat de aanplakking pas na 9 juni 2017 plaatsgevonden heeft. De Raad merkt in deze context op dat het verslag van de hoorzitting vermeldt dat de tussenkomende partij de aanplakking eerst telefonisch gemeld heeft aan de stadsdiensten, wat kan verklaren dat voor 13 juni 2017 effectief een controle door de gemeente heeft plaatsgevonden.

7

Het middel wordt verworpen.

VII. KOSTEN

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

Op grond van artikel 21, §7, zesde lid DBRC-decreet kan een tussenkomende partij niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten. Het verzoek van de tussenkomende partij om een rechtsplegingsvergoeding van 840 euro wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het verzoek tot tussenkomst van Peter MAEGERMAN is ontvankelijk.
- 2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
- 3. De Raad legt de kosten van het beroep bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 300 euro, ten laste van de verzoekende partij.
- 4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 200 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 22 januari 2019 door de zevende kamer.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de zevende kamer,

Stephanie SAMYN Marc VAN ASCH